

**ДО
НАУЧНОТО ЖУРИ**

формирано за защитата на дисертационен труд “Отношенията между органите в акционерното дружество”, представен от Александър Духомиров Минев, за придобиване на образователната и научна степен „доктор” в образователно направление по 3.6

СТАНОВИЩЕ

по чл.70, ал.1 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в Софийския университет “Св. Климент Охридски” от проф., д.ю.н. Ангел Симеонов Калайджиев

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА, ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

I. Дисертационният труд “Отношенията между органите в акционерното дружество“ е представен от Александър Духомиров Минев за придобиване на образователната и научна степен „доктор”.

II. Александър Духомиров Минев е дисертант на самостоятелна подготовка. Зачислен е като докторант със Заповед № РД 20-876/26.05.2015 г. на ректора на Софийския университет.

на 5.06.2014 г. Успешно е положила докторантски минимума. Отчислен е предсрочно с право на защита със Заповед № РД 20-784/26.04.2016 г. на ректора на Софийския университет.

III. Дисертантът е роден на 14.01.1985 г. През 2004 г. завършва 91 Немска езикова гимназия, София. Завършил е юридическото си образование в Humboldt-Universität zu Berlin, Германия през 2010 г. През 2011 г. дипломата му е призната в България (образователно-квалификационна степен „магистър“ по право). През 2007 и 2008 г. е практикувал в международни, немски и български адвокатски кантори (White & Case, Orth Kluth, Вукадинова). Специализирал е бизнес право в Humboldt-Universität през периода 2007 – 2008 г. През периода 2008 – 2009 г. е завършил семинар „Европейско търговско право“, обучавал се е английско право в Humboldt-Universität. През 2011 – 2012 г. е участвал в семинари относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задълженията за издръжка, прилагането на Административнопроцесуалния кодекс и Регламент (ЕО) № 864/2007 г. на Европейския парламент и на Съвета относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим I и Рим II). В момента работи като юрисконсулт в кантората на адвокат Мая Найденова.

Дисертантът отлично владее немски, английски и френски език и притежава компютърна грамотност.

IV. Актуалният характер на избраната от автора тема на дисертационния труд е безспорен. Той се предпоставя от липсата на самостоятелно изследване, посветено на компетенциите на органите на акционерното дружество. Неговото значение се засилва предвид сложната структура на акционерното дружество, наличието при него на различни, противоречащи си интереси, както и необходимостта от осъществяване на ефективен контрол над постоянно действащите органи за управление.

V. Дисертационният труд е с обем 341 страници. Структурата на изложението включва увод, шест глави (параграфи) и изводи и обобщение. Всяка глава се обособява на подточки.

VI. Проектът за дисертационен труд разкрива редица достойнства и приноси.

1. Той разкрива познания по проблема като правна уредба, теория и практика.

2. Авторът се е запознал с цялата българска литература, посветена на темата на дисертационния труд, както и с чужди – английски, немски и френски изследвания. Цитираната литература обхваща 49 заглавия на български език и 146 на чужди езици. Обсъдени съвременните теоретични виждания в тази област. Цитирането е точно и добросъвестно.

3. В дисертационния труд авторът е съчетал различни методи на научно изследване. С най-голям успех в изследването са използвани индуктивния, диалектическия сравнителноправния, правно-догматичния и историко-правния анализ, което се обуславя от спецификата на явлениято.

4. Дисертационният труд съдържа следните основни научни приноси:

Трудът представлява първото цялостно теоретично изследване у нас на компетенциите на органите на акционерното дружество. Разгледани са и различни конфликти, които възникват между органите на дружеството, акционерите и членовете на управителните органи, мнозинството и малцинствените акционери и др. Приносен характер има съдържащият се в него анализ на общата (Търговския закон) и специалната (Закона за публичното предлагане на ценни книжа и други нормативни актове) национална уредба на основата на историческо и сравнителноправно изследване, както и предложенията за усъвършенстването ѝ с оглед подобряване управлението, повишаване сигурността за акционерите и установяване на ефикасен контрол върху управителните органи.

Принос на автора е извеждането на основните принципи за управление на акционерното дружество, които са фундамент както на чуждото, така и на българското акционерно право – прозрачност, отчетност, лоялност и отговорност (стр. 171).

Приносни моменти се съдържат и в разглеждането на въпроса за компетенциите на органите при акционерното дружество с едностепенна система за управление и конфликтите, които възникват при осъществяване на корпоративното управление, на основата на теориите за същността на акционерното дружество, като сравнителноправното изследване, основаващо се на описание на съответните разрешения на американското и английското право (стр. 132 – 174) е основа за анализиране на българската правна уредба – дисертантът приема, че у нас преимущество следва да има теорията за така наречената enlightened shareholder value (стр. 176). Интерес представлява анализът на контролните правомощия на общото събрание на акционерите спрямо съвета на директорите както по общата уредба на Търговския закон (ТЗ),

така и с оглед на правната регламентация на публичните акционерни дружества, включена в Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) – стр. 177 и сл. Интерес представлява изводът, че исковата защита по чл.74 и 71 ТЗ е способ за упражняване на контрол върху органите на акционерното дружество (стр. 186-192). Приносни моменти се съдържат и в изложението на проблемите на корпоративното управление при акционерното дружество с едностепенна система на управление и по-конкретно на тези във връзка с правата на малцинствените акционери, положението на независимите членове на съвета на директорите и надзора над изпълнителните директори (страници 192-206).

Приносен характер има описанието на разпределението на правомощията на органите на дружеството с двустепенна система на управление на основата на сравнителноправно изследване (уредбата разпределението на компетенциите на органите на акционерното дружество по немското право). Обоснован е изводът на автора за отликата между българската и немската уредба, изразяваща се в невъзможността по нашето право работниците и служителите да излъчват свои представители в органите за управление (стр. 235). Интерес представлява изследването на контролните и управителните функции на надзорния съвет (стр.271-291). Приносни моменти се откриват и при описанието на правата на акционерите и работниците в управлението и надзора на дружеството (стр.292-296), както и критиката на уредбата на двустепенната система за управление (стр.295-298).

Принос на автора е описанието на компетенциите на органите на европейското дружество (стр. 304-305), както и на правилата за участие на заетите лица в управлението (стр.306-309).

Приносни моменти се съдържат и в изложените от дисертанта основни изисквания за ефикасно функциониране на едностепенната (стр. 313-314) и двустепенната система за управление (стр.319-320).

Посочените приносни моменти на труда имат не само теоретично значение. Те могат да бъдат използвани и от законодателя, съдебната практика и правното обучение, което несъмнено повишава тяхната стойност.

VII. Към автора могат да бъдат отправени и някои препоръки с цел усъвършенстване на работата.

Най-напред следва да се посочи, че темата на работата не съвпада с нейното съдържание – последното обхваща повече въпроси, като например тези за конфликтите между акционерите и членовете на управителните органи и между малцинствените и мажоритарните

акционери, членствените права на акционерите и др. Работата би спечелила, ако сравнителноправното изследване в по-голяма степен се използва за анализ на действащата у нас правна уредба. Необходимо е да се съкрати чисто описателната част от изложението (например изброяването на различните нормативни правила, уреждащи компетенции на органите на акционерното), и да се задълбочи анализът на правната уредба. Някои от изводите са необосновани – например изводът, че общото събрание на акционерите при едностепенната система на управление е върховен орган (без да се дефинира това понятие), както и че то решава всички въпроси, които не са предоставени на друг орган от закона или устава (стр. 124, 183). Самоцелно е разглеждането на възможността на общото събрание да отменя решенията на съвета на директорите (стр. 183-186), доколкото по този въпрос никога не е имало спорове нито в литературата, нито в практиката.

VIII. Дисертантът е публикувал две статии по темата на дисертацията – „Защита правата на акционерите. Съдебни иски“ и „Контрол над изпълнителните директори в акционерните дружества с едностепенна форма на управление“.

IX. Доколкото степента „доктор“ е не само научна, но и образователна, може да се приеме, че трудът като цяло отговаря на изискванията на чл.6, ал.3 от Закона за развитието на академичния състав. Ето защо предлагам на Научното жури да одобри работата на кандидата и да направи предложение до председателя на факултетния съвет при юридическия факултет на Софийския университет “Св. Климент Охридски” на Александър Духомиров Минев да бъде дадена образователната и научна степен „доктор“.

София, 5 май 2016 г.

С уважение : _____

(Ангел Калайджиев)